

Seminarierektor Adelbert Fuglsang-Damgaard

Den 31. januar døde rektor *Adelbert Fuglsang-Damgaard* efter nogen tids sygdom på sygehuset i Hobro.

Fuglsang-Damgaard, der kendes af mange i Grønland på grund af sit arbejde dér og for sin aktive interesse for grønlandske forhold, blev født den 10. maj 1904 på gården Fuglsang ved Sommersted i Sønderjylland.

Barndomsårene var præget af tysk skolegang, men efter landsdelens genforening med Danmark fik han i 1923 dansk studentereksamen. I 1930 blev Fuglsang-Damgaard *cand. theol.* og rejste dette år til Grønland sammen med sin kone *Anne Marie*. Her var han først præst i *Egedesminde*. Efter en kort tid som konstitueret efterskoleforstander i *Julianehåb* blev han 1934 *seminarieforstander i Godthåb* – en stilling han havde til 1945. I 1941 var han konstitueret som provst for Grønland. På grund af børnenes uddannelse forlod Fuglsang-Damgaard Grønland efter krigens afslutning. En kort tid var han lærer i Haslev. I 1947 blev han seminarieforstander og senere rektor for *Ranum Statsseminarium*, en stilling han havde til sin død.

Rektor Fuglsang-Damgaard har flere gange været folketingskandidat og var en måned stedfortræder for en folketingsmand (under debatten om det grønlandske skolelovsforslag).

De 15 år i Grønland var Fuglsang-Damgaards bedste tid. Atter og atter talte han om opholdet dér, som havde betydet så meget for ham. Som seminarieforstander satte han sit præg på mange hold grønlandske lærere. Han skrev skolebøger og gjorde en energisk indsats for at højne oplysningen.

Fuglsang-Damgaard havde enestående evner til at lære sprog. Han havde studeret både vesterlandske og østerlandske sprog, og efter ankomsten til Grønland kastede han sig over studiet af landsdelens vanskelige sprog. I 1960 udkom »Den grønlandske ordbog« udgivet af Aage Bugge, Kristofer Lyng, *Ad. Fuglsang-Damgaard* og Frederik

Nielsen. Når man besøgte Fuglsang-Damgaard i Ranum, kunne man opleve ham og familiens elskede »Moster« (Ida Lund fra Sydprøven, husbestyrerinde gennem over 30 år) tale sammen på grønlandsk.

Fuglsang-Damgaard var blandt de sidste af de store skikkelser, der havde en ledende stilling i det gamle Grønland. Han forstod at få mest muligt ud af de beskedne forhold, der herskede, før den moderne udvikling satte ind. De lærere, som blev dimitteret fra seminariet i Godthåb, havde en solid baggrund for at kunne virke i det samfund, der da bestod, og som med rette og urette siden er blevet så kritiseret.

Fuglsang-Damgaard havde en sjælden evne til at magte at interessere sig for og huske et stort antal menneskers problemer og udvikling. Mange en lærer i nord og syd husker med vemod, hvordan Fuglsang-Damgaard gav netop ham et

opmuntrende ord i rette øjeblik, hvor det bragte mod og virkekrang til live. Han var altid parat til at hjælpe, og man gik aldrig forgæves, når man bad om støtte. Også når man havde forladt seminariet, blev man husket, og hr. og fru Fuglsang-Damgaard havde forbindelse med et meget stort antal tidligere elever. Ved Ranum Statsseminarium var der altid grønlandske lærerstudierende, og de havde en ganske særlig plads i hans hjerte, og han brugte speciel tid på at hjælpe dem til rette.

Fuglsang-Damgaard var en uhøjtidelig lærer, hvis undervisningstimer var festlige. Hans personlige egenskaber skaffede ham mange venner. Man følte respekt for ham, beundrede hans viden og hans karakters format. Han var en glad mand, som kunne feste så dejligt med venner og elever.

Der var en særlig feststemning, når han og fru var til stede ved elevsammenkomster.

Jeg har mødt mange lærere ved afsidesliggende grønlandske bydeskoler og i det store København, der har været Fuglsang-Damgaards elever. Når talen falder på studieårene, er det straks deres rektor, man hører om. Han omtales med respekt og glæde. Man mærker også en kredsen om spørgsmålet: forsøger jeg selv at leve op til de krav om menneskelig og faglig kvalitet, som Fuglsang-Damgaard ved sit eget eksempel stillede sine elever!

Fuglsang-Damgaard vil ikke blive glemt, så længe der findes lærere, der har været hans elever. Som en af disse vil jeg hermed udtrykke et »Æret være hans minde«.

Ove Bak.

Ved generalforsamlingen den 11. marts 1971 blev enkelte nye medlemmer indvalgt i bestyrelsen, idet mag. art. Bent Jensen og fru Maliaraq Vebæk ønskede at trække sig tilbage.

Bestyrelsen ser nu således ud:

Kontorchef Jens Fynbo	Sygeplejerske fru Margarida Hermann
Stud. scient. pol. Jakob Janussen	Mag. scient. Hans Berg
Cand. polit. Orla Brandt Jensen	Fuldmægtig Otto E. Rasmussen, kasserer
Lærer Aqigssiaq Møller	Forfatter Jens Rosing, næstformand
Landsdommer C. F. Simony	Højskolelærer, cand. theol. Mads Lidegaard, formand

Bestyrelsessuppleanter:

Ib Tøpfer	Cand. polit. Chr. Jensen
-----------	--------------------------

Revisorer:

Fhv. kontorchef Oscar Andersen	Fhv. provst H. Schultz-Lorentsen
--------------------------------	----------------------------------